

Anderen echter, jonger en even talentvol, werd de school der Players een springplank naar een succesvolle loopbaan. En niet alleen wat het spel betreft, ook de dansschool, waaraan steeds veel aandacht werd besteed, daar dikwijls balletten of pantomimes op het programma kwamen, bracht enkele eminenten naar voren, zooals de tegenwoordige balletmeester van het Scala Theater te Milaan, die als veertienjarige jongen zijn loopbaan in Milwaukee begon....

De Wisconsin Players geven nu geregeld elk jaar een tiental openbare uitvoeringen, waaronder een revue, die niet met klatergoud en girls, doch met geest en goeden smaak is gemonteerd. Elke opvoering wordt door een anderen regisseur voorbereid en men streeft naar groote verscheidenheid van programma, terwijl de werken van jonge Amerikaansche auteurs gaarne worden aangenomen. Voor experimenteele doeleinden is er verder een klein tooneel „workshop” genoemd, een soort laboratorium waar een ieder zijn ideeën kan verwerkelijken, daar materiaal en spelers aanwezig zijn. Onnoodig te zeggen dat naast veel middelmatig dit miniatuurtooneel af en toe een verrassing brengt, die dan op een der officieele uitvoeringen onder het oog van pers en publiek wordt gebracht.

De Wisconsin Players zijn en blijven in wezen amateurs, zij hebben een eigen theater, een administrateur die enkele betaalde krachten onder zich heeft, inkomsten, verzekerd door het abonnementsysteem en de opbrengst der uitvoeringen.

Deze groep heeft er niet alleen sterk toe bijgedragen het intellectueele peil van een gansche stad te verhoogden, doch zij heeft ook een niet te onderschatten invloed gehad op de formatie en de ontwikkeling van andere „Little Theatres”, die later in verschillende deelen van het land werden opgericht, en die niet alle uitsluitend van lokaal belang zijn, daar vele groepen vooral gedurende de zomervacanties tournee's ondernemen en ook door een uitwisselsysteem van stukken of troepen voor verdere verbreiding zorg dragen.

Voor een land als Amerika, dat het gevaar liep geestelijk in een te materialistische levensbeschouwing onder te gaan, zijn deze instellingen van het grootste nut, men kan haast zeggen dat zij als noodzakelijk tegenwicht onmisbaar waren. Tevens dragen zij er in hooge mate toe bij het publiek, dat opvoeding zeker noodig heeft, vertrouwd te maken met een kunst die iets anders geven wil dan oppervlakkig amusement. „Ieder land heeft het theater dat het verdient” — wanneer de instelling van de Little Theatres, die ondanks of misschien dank zij de moeilijke tijden doorgaat zich uit te breiden, meer en meer een eerste plaats in het cultuurleven van Amerika zal gaan innemen, dan heeft het groote land, waarvan Europa in de toekomst nog zooveel verwachten kan, zich op dat gebied tenminste niet te beklagen.